

(165) //κατ' ἔξιν, καὶ πλευρῶν ἔντασις ὀδυνώδης καὶ ἔντασις ἰσχυρῶν καὶ σπληνὸς ἐπάσεις, ἐκ ῥινῶν ῥή-
ξις. τὰ ἐγκαταλιμπανόμενα μετὰ κρίσιν ὑποστροφώδεια. τὸ
γούν πρῶτον σπληνῶν ἐπάσεις, ἣν μὴ ἐς ἀθῆρα τελευτήσῃ, αἰ-
μοβράγι γίνεται. ὑποχονδρίου δεξιῶν ἔντασις, ἣν μὴ διεδο-
δεύσῃ οὖρα, αὕτη γὰρ ἢ κατάληψις ἀμφοῖν καὶ ὑποστροφῆς ἀ-
ποστάσις οὖν ποιέσθαι αὐτὸν ἡγεύμενον. τὰς δὲ παρακλίνειν
ἤδη γινόμενας ἀποδέχεσθαι ἤδη, καὶ ὅποια δεῖ, καὶ ὁ-
πόσα μὴ συνδράν δεῖ. τὰς δὲ ἀποκλίνειν ἣν πάντῃ ἀσύμφοροι ἔωσι.

ἄλλοι δὲ ταύτας μελλόντων ἀρτῶν ἀποκλίνειν καὶ ποιεῖν
κατὰ ὑποστροφῆς οὖρα οὐκ ἀποδέχονται. τὰς δὲ ἀποκλίνειν ἣν πάντῃ ἀσύμφοροι ἔωσι.

(169) Σκόπη ἐκ κορυφοδέν, χολερῶν καὶ φάρυγγος φλεγμονῆς φλαύ-
ρος διαιτηθέντι, ἢ κοιλίῃ ἀπελήθη καὶ πυρετὸς συνεχῆς ἐγένετο
καὶ γλῶσσα ῥυανθὴς καὶ ἀγρυπνος. ἤτρου ἔντασις. ἰσχυρῶς ὀμαλῆς
κατὰ μικρὸν ἐς τὸ κάτω ἐν τοῖσι δεξιῶσι πνεῦμα ὑποπικνον, ὑ-
ποχόνδρια ἡλαί καὶ ἀναπνέων καὶ στρεφόμενος. ἀνευ δὲ βηχὸς ἀ-
νεχρέμπτετο. ὕψος καχέως κέλευσεν, (170) ἀπὸ τοῦ ὑποχονδρί-
ου μὲν ἀπῶσεν, ἐπεραιώθη δὲ οὐδέν. τῇ δὲ ὑστεραῇ βάλανος δύο
προστεθεῖσαι οὐκ ἐφάνησαν, οὖρον δὲ παχὺ καὶ θολερὸν, λεῖψα καὶ
ὀμαλῆ, καὶ ἔσθη κοιλίῃ ἐν θολερότητι, ἢ τε γαστήρ μαλακώτερη ἦν
καὶ σπλῆν ἐκρημένος καὶ κατάρροπος ἐγένετο. ποτῶ ἐχρητο ὀξυγλυ-
κει. δεκάτη, αἷμα ἐξ ἀριστεροῦ ὕδαρος ὀλίγον ἦλθεν. οὐ πᾶν δὲ τι
ἄρρωστος αὐτὸ τοῦτο, καὶ οὖρον ὑπόστασιν ἔχον. ἐν δὲ τῇ ὑποστάσει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Δημόκριτος, ἰσοπέθειστος
δημόκριτος

0307

-4-

σπεύδουσι δέ 'αβδηρῖται ἀργυρίου ἐξελεγχθῆναι ὅτι οὐ ξυνίασι
Δημόκρι(908)τον, ἀλλὰ σύ γέ ἡμῖν κατάρτυε τὴν ξενίην, ᾧ ἔτατρε
φιλοποίμην. οὐ γὰρ ἐθέλω τεταραγμένη τῇ πόλει παρασχεῖν ὄχλη-
σιν ἐκ παλαιοῦ ἔθιον ἔχων ξένονσε ὡς οἶσθα. ἐββῶσο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Περικλής

Εισαγωγή

18 μ. γράφ.
Βιβλιοθήκη
Αθήνα

Tomus 111
Lipsiae 1827.

σ. 499.

σ. 499. [Ἄρρωτος ἄλως] Ἐν Αθήναιον Περικλῆα υἱοῦ
 ἔλαβεν ὄψιν συνιχθῆς μετὰ τῶνο, διὰ σπινθῆρον,
 κούρεν μαδίσκον διὰ ἰδιότητα, ἢν δὲ ὑπόσπινθητε ἢ
 κερταρῆς. Ἐπὶ σπινθηρῶν ἡμερῶν ἐξ ἀριστῶν, σπινθηρῶν
 διὰ ὁμοίους ἐστῆσαν, οὐρασε βαρῆσιν ἰσχυρῶν γενέων, ἡμέραν
 μαδίσκον ὁ δὲ πάντα ταυθῶν, ἡ μὲν αὖτα βαρῆσιν ἢν, ἰδου.
 κῆρα δὲ κέρων, ἢ δὲ σπινθηρῶν ἐκείνων ἐκείνων. ἢ
 σπινθηρῶν ἐκείνων. οὐρασε ἡμέραν ἰσχυρῶν ὑπόσπινθητε ἢν.
 ἢν. κῆρα δὲ κέρων, ἢ δὲ σπινθηρῶν ἐκείνων ἐκείνων. ἢ
 σπινθηρῶν ἐκείνων. οὐρασε ἡμέραν ἰσχυρῶν ὑπόσπινθητε ἢν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐποήμια τῶν Ἰσοκράτους.

(Ἄρρωστος ἔβδομος) Ἐν Ἀβδήροισι τὴν παρθένον, ἣ κατέκειτο ἐπὶ τῆς ἱερῆς ὁδοῦ, κυρετός καυσώδης ἔλαβε ἦν δὲ διψώδης καὶ ἀγρυκνος κατέβη δὲ τὰ γυναικεῖα πρῶτον αὐτῇ σι δση πολλή, ἔρευθος, φρικώδης ἀλδουσα. ζ δὲ τῶν αὐτῶν, οὔρα λεπτὰ μὲν, εὐχροα δὲ, τὰ περὶ τὴν κοιλίην. οὐκ ἠνώχλα. ἡ κώφωσις, κυρετός ὄξυς, ἀγρυκνος, ἀσώδης, φρικώδης, κατενδύει, οὔρα ὁμοια. ἐνάτη δὲ τῶν αὐτῶν καὶ τὰς ἐπομένας, οὕτω ἡ κώφωσις παρέμενε. τὰ τῆς γυναικὸς (735) μης ταραχώδεια, ὁ κυρετός ζυνέδωκε. ιζ δὲ τῶν ῥινῶν ἐρρύθη κοιλύ, ἡ κώφωσις σμικρὰ ζυνέδωκε, καὶ τὰς ἐπομένας δση, κωφὸς ἦν, καὶ παράληρος κ ποδῶν ὀδύνη, κωφότης παρά (302) ληρος, ὁ δὲ ἀρράγησεν μικρὰ δὲ ρινῶν, ἰδρωσεν ἄπυρος. κδ ὁ κυρετός ἐπέτεινεν, κώφωσι, πόλιν, ποδῶν ὀδύνη, κατέπεινε πνεύμονα. κε ἰδρωσεν πολλὰς ἄπυρος, ἡ κώφωσις ἐξέπικεν, ἡ τῶν ποδῶν ὑπέμενε ὀδύνην, ὁ δὲ ἄλλα τελέως ἐκρίθη.

(Ἄρρωστος ὄγδοος) Ἐν Ἀβδήροισιν Ἀναξίωνα, δε κατέκειτο παρά τὰς θρηγίκας πύλας, κυρετός ὄξυς ἔλαβεν, πλευροῦ ὀδύνη δεξιῦ συνεχίης, ἐβησσε ξηρὰ, οὐδ' ἔκτιυε τὰς πρῶτας, διψώδης, ἀγρυκνος, οὔρα εὐχροα πολλὰ λεπτὰ. σι παράληρος. πρὸς δὲ τὰ θερμίσματα οὐδὲν ἐνεδύδου. ζ ἐκίπνως, ὁ γὰρ κυρετός ἐπέτεινεν, οἱ τε πόνοι οὐ ζυνεδύδουσαν, αἱ τε βῆχες ἠνώχλου, δύσπνοος τε ἦν. ὀγδόη ἀγκύνα ἕτερον ἐρρύθει πολλὸν οἶον δεῖ, ζυνέδωκαν μὲν οἱ πόνοι, αἱ μέντοι βῆχες ξηρὰς παρέπικοντο. ια ζυνέδωκαν οἱ κυρετοί, σμικρα περὶ κεφαλὴν ἰδρωσεν. ἔτι βῆχες καὶ τὰ ἀπὸ πνεύμονος ὑγρότερα ιβ ἤρξατο σμικρὰ πέπονα πτύειν, ἐκουφίσθη, διψώδης δὲ ἦν, καὶ τῶν ἀπὸ πλευρόνος οὐ χρησταί αἱ καθάρσεις. κ ἰδρωσεν ἄπυρος, μετὰ δὲ κρῖσον ἐκουφίσθη. κκ ὁ κυ-

78 κε
μαζ
Ἰσοκ.
καὶ τῶν
ἀναξίωνα
τομῶν
ἀγρυκνίας
1927.

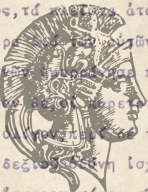
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ρετός ὑπέστρεψεν, ἔβησεν, ἀνῆγε πέπονά πολλά, οἰοῖσιν ὑπό(736)στα-
σις πολλή λευκή, ἄδιψος ἐγένετο, ὅπνοι λδ ἰδρωσε δι' ὄλου, ἄπυρος ἐ-
κρίθη πάντα.

(303) (Ἄρρωστος ἕνατος) Ἐν Ἀβδηροῖς Ἡρόπυθος κεφαλὴν ὀρθο-
στάδην ἐπιπόνως εἶχεν, οὐ πολλῶν δὲ χρόνῳ ὑστερον κατεκλίθη, φκει
πλησίον τῆς ἀνω ἀγωγῆς, πυρετός ἔλαβε καυσώδης ὄξυς, ἔμετοι τό κατ'
ἀρχάς κολλῶν χολώδεων, διψώδης, πολλή δυσφορίη. οὐρα λεπτά μέλανα,
ἐναιώρημα μετέωρον ὅτε μὲν, ὅτε δ' οὐ νύκτα ἐπιπόνως, πυρετός ἄλλο-
τε ἄλλοίως παροξυνόμενος, τὰ πρῶτα ἀτάκτως, περὶ δὲ ιδ κώφωσις ,
οἱ πυρετοὶ ἐξέτεινον, οὐρα καὶ τῶν κ. πολλά παρέκρουσε καὶ
τάς ἐπομένας. μ διὰ ρητῶν ἐπιπόνως καὶ κατενδεδί μᾶλλον,
ἐπομένας, πυκνά καὶ κατ' ὄλου πρὸς τὴν ξ αἰ μὲν αἱμορραγίαι
ἀπεπαύσαντο. ἰσχυρὸν δὲ δεξιὸν ὄξυς ἰσχυρὴ καὶ οἱ πυρετοὶ ἐπέτει-
νον, οὐ πολλῶν δὲ χρόνῳ ὑστερον πόνου τῶν κάτω πάντων, ξυνέπιπτε
δὲ ἢ τοὺς πυρετούς εἶναι μείζους καὶ τὴν κώφωσιν πολλήν, ἢ ταῦτα
μὲν ὑφιεναι καὶ κουφίζειν, τῶν δὲ κάτω περὶ ἰσχυρά μείζους εἶναι
τοὺς πόνους. ἦδη δὲ περὶ τὴν ὀξυσηκοστήν ξυνέδωκε μὲν πάντα, ξυνέ-
λιπε οὐδέν, οὐρά τὲ γὰρ εὐχρῶα καὶ πλείους ὑποστάσις ἔχοντα κατέ-
βαινε, οἱ παράληροι τε μείους ἦσαν. περὶ δὲ ἑκατοστήν κοιλίην πολ-
λοῖσι χολώδεσιν ἐπεταράχθη, (737) καὶ ἦει χρόνον οὐκ ὀλίγον πολλὰ
τοιαῦτα, καὶ πάλιν δυσεντεριώδεα μετὰ πόνου, τῶν δὲ ἄλλων ῥαστώνη
τό δὲ σύνολον οἱ τε πυρετοὶ ἐξέλιπον καὶ ἡ κώφωσις ἐπαύσατο ἐν
ἑκατοστῇ τέλει ἐκρίθη καθῶς.

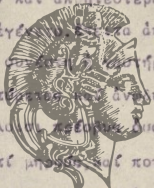
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἡγοσίππῳ ἐς νύκτα (760) προσθεμένῳ, τὸ δὲ καχὺ τῷ ἐν τῷ Κορίνθῳ εὐνοῦχοι-
 δεῖ, τῷ ἑλευρέος ἦν. πέπειροι αἱ ἐκ τῆσι νοῦσοισιν ἀποστάσεις, εἰ κρῖ-
 νουσι σημεῖον. ἦν πυρῶδες ἔδοντα μὴ πυρεταίνουσι, καὶ δύσφορα ἔδοντα εὐφό-
 ρως φέρουσιν. οἷον τὰ ἐκ τῆ ἑδρῆ χάρωνι. τῷ δὲ λεαμβίῳ ἑλκώδεος ἐντέρου
 δοκούντος εἶναι, ἐν δυσεντερῇ φαρμακευθέντι ἕμος καὶ ἕδρη θηλιακῆ ἀ-
 πυρέτου ἐν ἰσθιασῶν ὁ ἀπὸ τῶν φύσεων μεταφριζόμενος ἐπήρτο καὶ ὑπὶ γαί-
 κενῶνι. τοῦτο γάλα κλεῖτον καὶ ἀκραιότερον πίνοντι καὶ ἐπικουρηθέντι
 αὐτίκα ναυσὴ καὶ θερμῇ ἐγένετο καὶ ἀπὸ τῶν καὶ ἀντὶ σιτίων ἐσχαρο-
 πέκων κριμνῶν ἀποφαγόντι τὸν ἕμωσιν, καὶ πυρῶδες τι ἐπιδησεν. ἔ-
 ροντα δὲ ἐκ τῆς ἡγίας ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἡγίας ἡγίας. ὁ
 ἐν τοῖσι λιθίνοις προκύλλουσι κρῖνον ἡγίον καὶ σκέλεα ἄμφω,
 καὶ θάτερον κατέβαινον ἐπὶ μὲν τῶν καὶ ποτὲ κνήμας καὶ ποτὲ γούνα. ἐγ-
 χρονησούσης μάλιστα, πολλὰς καλιδρομαὶ ἐγένοντο. οἰδημα ἐν ποσίν, ἐσφύτι,
 κνήμη, βραχεῖς βουβῶνες, γαστήρ σκληρῆ, καὶ ἔντασις ἤτρου ἢ πῦσα, καὶ
 οδυνώδης τὰ πλεῖστα εὐρέθη ἔχων καὶ κύστιν σκληρῆν καὶ οδυνώδεα, καὶ
 βλαστήματα, καὶ θερμαὶ ὅτι τοῖσιν ὄμμασι, τοῖσι ὄρασι (327) τῆσι ῥίσι,
 τῆ χειρὶ αἱ κρῖσεις καὶ τὰλλα οἷσι γινώσκωμεν. ὁ ἀσθενέων ἢ ἰδρῶν ἢ
 θιγῶν ἢ ὀσφρανθεῖς ἢ γευσόμενος, τὰ δ' (761) ἄλλα γνοῦς τρέχες, χρομῆ
 θερμὰ, φλέβες, νεύρα, μῦες, σάρκες, ὀστέα, μυελος, ἐγκέφαλος, καὶ τὰ ἀπὸ
 τοῦ αἵματος σπλάγχνα, κοιλίη, χολή, οἱ ἄλλοι χυμοί, ἄρθρα, καὶ μετὰ ταῦτα
 ἡγίηται παρ' οὗτο, ταῦτόν σὺστρεμμα, ἀδένος οὐκ ἐπιψάουτες, ὁστέον οὐκ
 ἀποκυοῦν, καὶ τοῦτο ἐμολύνθη, καὶ τότε εὐθεὶς ἐκυρέτηνε? σφυγμοί, τρόμοι,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΤΗΝΩΝ

σπασμοί, λύγες, ἀμφίπνευμα, ἀφοδοί, οἷσι γινώσκωμεν, τοῖσιν ἐμπύ-
οισι τὰ ὄμματα, καὶ ἐκρηγνύμενα μεγάλα ἔλκεια γίνεται, καὶ ταρβό-
μενα βαθέα, ἀμφοτέρως αἱ ὄψεις ἔλκωυντο. ὁ ἀπ' Ἀμφιλύχου κώρης
Ἄριστεύης τετάρτη παρέκρουσε, κοιλίη ὑπόχλωρα δίνει καὶ ὕπνοι
ὕγιες, λευκόχροος, ἀρχόμενον οἶον ὑποτρομῶδες, καὶ δάκτυλοι καὶ
χεῖρα διαλεγόμενοι, καὶ τῆλλα καὶ ταχυγλωσσώτεροι προπετέως.
Ἐρευθος ἐπὶ προσώπου μάλιστα τοῦτοισιν ἦν. οὔτοι ἐθάρηξαν ἢ ἐ-
μέτου χρηστῶς ἐμέσωντες ἦδον. ὁ δὲ κατὰ Μηδοσαδέω 7 λεπτά, ἀχο-
λα, ὕδατῶδα, πουλλά διεχώρει, ὑποχόνδριον ὑπόκοισσον καὶ κυρτόν,
κωματώδες ἐγένετο. περὶ τῆσδε καὶ δεκάτην πρὸς κρίσιν μάλιστα
ἔδντι. ῥῆγος ἀτρομον, ἐπὶ τῆσδε, σωματώδες. τὰ τῶν ἀπίδωντων,
καματώδες, κατωδύμενος, ἐπὶ τῆσδε, οὐκ ἐξελάνθη. ἐπὶ τῆσδε, τῆσδε
σαρικοκαίδεκάτην, οὐδέν τῶν κριμῶδων ἐναντίον. ὁμοίως ὁ ἕτερος ἐν
ἀχρησιν ὑπόγλισπρα διαχωρῶντες ἐξ' οἶον // τὸ παχὺ κρίσιμον. ἀγρυ-
πνος, μετὰ ταῦ (762) τα ὑπόγλισπρα, ὑπόχολα, πέκονα, χολῶδα, μὴ λεπτά.
ἐπὶν δὲ ἀρξήταπ ζυνύστασθαι, παχεῖται αἱ κρίσεις. ὑποχόνδριον ἐντε-
ταμένον ἐφάνη φλερονῶδα τρόπον περὶ ἔκτην. ἔπειτα ἐκοιμήθη ἐρδῶ-
μη, ἐκρήθη περὶ ἐνάτην, λευκόχροος, οὐ πρῆβός ἀμφοτεροί, διαχωρημά-
των ὕδανῶδων ἐς αἰθρήνην τέθηπτε. λεῖτον ἄνωθεν λεπτόν, κάρτα ἔκελον
ἰσατῶδει, κατωθεν γίνεται ὑπόστασιν ἔχον. (328) οἷσι κατὰ τὰ δεξιά
ὑπολάπαρος ἐντασις φρενιτικός, ἦν μὴ λύηται, λίγοντος τοῦ πυρετοῦ.
οἷσι δὲ ὑπό λαπαρῶτητος κοιλίης, ἐν αὐτῷ τοῦτω οἶον περιλαμβανό-
μενον ἢ σκληρὸν ὀδυνῶδες γίνεται καὶ πάνυ κακῶδες, οὐκ ἐθέλει
διαχεῖσθαι ἴσως ἐκ τῶν τοιοῦτων ἐκπιύσκονται, οὐαοδόδαε ἐν δε-
τοῖσι δεξιόσιν αἱ ἐπάρσεις. ὄσαι μὲν ἐπι πολ' καὶ μάλα καὶ μά-
λιστα πιέζονται. ἦν ὑποβορβορῶση, οὐ πάνυ τι κακῶθεις οἴηντο. τῆ
ἐν τοῖσι δεξιόσιν ἀπ' Ἀμφιλύχου καὶ τῆ κατὰ Μηδοσαδέω. οὔτοι κω-

Ἰβήρα
-3-
Ἐπιδημία, Γουουράτου

Σελίς 539

ματώδεις καὶ ἐν τοῖσιν ὑπνοῖσι καταφερόμενοι.

// Αἱ καταστάσεις καὶ οἶαι ἐν ἧσι μᾶλλον καὶ ἥσσον γίνονται ὄρησι, χόρησι, τὰς ἀκμὰς ὅτε τῶν νοσησῶν καὶ πρὸς κρίσιν, καὶ τὸ καθημέρην καὶ τὸ πρῶτον καὶ ὑψαίτερον, τρίτη, τετάρτη περιόδω, καὶ περιόδω ἐν ἧσι τὰ κρίνοντα οἰοῦνται. αἵμευμένα καὶ μὴ, αἱ ἀποστάσεις ἧσιν ὑποστροφὰς. φλέβες κροτάφων καὶ συμπτώσεις καὶ χροῖων μεταβολὰς πρὸ τῶν κρίσεων καὶ οἶσι μὴ κρίνε(763)ται, καὶ οἱ ἀλυσμοί, περιτάσεις. χροῖων μεταβολὰς ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ ἐς χλωρὸν. ἦν μὴ κρίνη, καὶ αἱ δέρματος περιτάσεις, ἀνεκ κρίσιος, καὶ συμπτώσεις δέρματος. τοῦ σώματος ἀληθῆς ὡρη, οἱ μὲν ἐκόντες δακρύουσι, οὐ κακόν. οἶσι δὲ ἐκόντος παραρρέει, κακόν. οἶσι δ' ἐκόντες τῶν ὀδόντων περιτάσεις καὶ κακόν. ἰσχυροὶ δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ ἔλασσε καὶ ἐκόντος ἐκρήσαστο, τὸ πρῶτον ἐξανθήματα ἐξαιρούμενα, ἐρυθρὰ, μετὰ τὸ πρῶτον ἐκόντος τῆς βηχὺς τῆς ὑστερον, οὐ γὰρ ἐβηξεν, τὸ δὲ πρῶτον.

Σελίς 540

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Σελίς 550

Γυνὴ ἐν φάρησι περιόδω κεφαλῆν πουλὸν χρόνον, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ὠφελῆσαι οὔτε καθαιρούμενη κεφαλῆν. ῥήϊστη δὲ ἐγένετο ὅποτε τὰ ἐπιμήνια εὐχερῶς οἱ φει. αὕτη ὅκωτε περιωδῶνει τὴν κεφαλῆν, προστιθέμενα προσθετὰ εὐώδεα πρὸς τὴν μήτηρ ὠφελει καὶ ἀπεκαθάρθη ὀλίγον τι, καὶ ὅκωτε ἐκίησεν ἐξέλαιπον αἱ δόσναι τὴν κεφαλῆν.

Ἀθήνησιν
Μιμόθησιν

Ἐπιτομήσιν

Ἰσομετρία

-3-

0314

(304) (ἄρρωστος δέκατος) Ἐν Ἀθήνησιν Πικρόδημον ἐξ ἀφορισίων καὶ ποτῶν πῦρ ἔλαβεν. ἀρχόμενος δὲ ἦν ἀσθενής, καὶ καρδιαγικός, διψώδης, γλῶσσα ἐπεκοῦθη, οὖρα λεπτὰ μέλαινα. β ὁ πυρετός παραξυνέθη, σφικτώδης, ἀσθενής, οὐδέν ἐκοιμήθη, ἤμεσε χολώδεια ξανθὰ, οὖρα θροια, νύκτα δὲ ἡσυχίης, θνήσκουσε χ ὑφῆκε πάντα, βρασιώνη δὲ ἦν, περὶ ἡλίου δυσμερὸς πάλιν ὑπεδυσφόρει, νύκτα ἐκίπνως, τετάρτ' ὀϊγος, πυρετός κουλύς, κόνοι πάντων, οὖρα λεπτὰ, ἐναιώρημα, παρέκρουσε κολλὰς. ζ βρασιώνη. η τὰ ἄλλα ξυνέσθεκε πάντα ι καὶ τὰς ἐπομένους ἐνήσαν μὲν οἱ κόνοι, ἤσαν δὲ πάντες, οἱ παραξυσμοί καὶ οἱ κόνοι τοῦτε διὰ τέλους ἐν ἀρίστησιν ἦσαν μᾶλλον. εἴκοστῃ σέθησε λευκὸν, κόπος εἶχε, κείμενον οὐ καθύστατο. ἰδρωσε κοιλίαν, ἄπυρος γενέσθαι, δελιγὸς δὲ πάλιν ἐθερμάνθη, καὶ οἱ αὐτοὶ κόποι, ἰγος, σμικρὰ παρέκρουσε. κδ οὐρῆσε κοιλίαν, ἄπυρος, κολλὰς ἐπέκρουσε, ἔπειτα οὐρῆσε σμικρὰ ἡλίου ἄπυρος ἐκρέθη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθήναι. Ἰσιδωρία. Ἰσομερῆς

Ἀπολλώνιος.

0315

Ἰσιδωριῶν ἰσμερῆς
σφ. 507.

(307) (Ἄρρωστος τρισκαίδέκατος) Ἀπολλώνιος ἐν Ἀβδήροισιν ὀρθο-
στάδην ὑπεφέρετο χρόνον πουλύν, ἣν δέ μεγαλοσπλαγχνος, καί περί
ἦπαρ ζυνήθησ ὀδύνη χρόνον πουλύμ παρείπετο, καί δὴ τότε καί ἰκτε-
ρώδης ἐγένετο. φουσώδης χροίης ὑπολεύκου. φαγών δέ καί πιών ἀκαιρό-
τερον βόειον ἐθερμάνθη σμικρά τό πρῶτον, κατεκλίθη. γάλαξιν δέ χρή-
σάμενος ἐφθοῖσι καί ὠμοῖσι, πολλοῖσιν, αἰγείοισι καί μηλείοισι καί
διαίτη κακῇ, πάντων αἱ βλάβαι μεγάλαι, οἳ τε γάρ πυρετοί παρωξύνθη-
σαν. κοιλίη τε τῶν προσενεχθέντων οὐδέν διέδωκεν ἄξιον λόγου, οὔρα
τε λεπτά καί ὀλίγα διήει, ὕπνοι οὐκ ἐνήσαν. ἐμφύσημα κακόν, //πολύ
δίψος, κωματώδης, ὑποχονοῦσιν, τοῦ ἔπαρμα ζύν ὀδύνη, ἀκρεοί πάν-
τοθεν ὑπόψυχρα, σμικρά καί ἰκτερώδης πάντων ὅτι λέγοι, παρεφέρετο
περί δέ ἰκτερώδης καί ὀδύνης ἐργασίαν, ἰσομερῆσ, κατεκλίθη,
καί ἐξεμάνη, βοή, ταραχῆ, ἀσπυ, ἀσπυ, καί πάλιν ἰδρυσις, καί τό κῶ-
μα τηνικαῦτα προσήλθε. μετὰ ταῦτα κοιλίη ταραχώδης, πολλοῖσι,
χολώδεσιν, ἀκρήτοισι, ὀμοῖσιν, οὔρα μέλανα, σμικρά (740) κρῆ, λεπτά,
πολλή δυσφορίη, τῶν ἁλιαχωρημάτων ποικίλως, ἣ γάρ μέλανα καί σμικ-
κρά καί ἰώδεα, ἣ λιπαρά καί ὠμά καί δακνώδεα. κατά δέ χρόνους ἐδό-
κεε καί γαλακτώδεα διδόναι. περί δέ ἰκτερώδης τετάρτην διά παρηγο-
ρίης, τῶν μὲν ἄλλα ἐπί τῶν αὐτῶν, σμικρά δέ κατενόησεν. ἐξ' οὗ δέ κα-
τεκλίθη οὐδένος ἐμνήσθη πάλιν δέ ταχύ παρενδοί, ὠρμητο πάντα ἐπί
τό χειρόν περί δέ τριηκοστήν πυρετός ὄξυς. διαχωρήματα πολλά λεπτά,
παράληρος, ἀκρεα ψυχρά, ἀφωνος, τριηκοστή τετάρτη ἀπέθανε, τούτῳ διὰ
τέλεος ἐξ οὗ καί ἐγώ οἶδα κοιλίη ταραχώδης, οὔρα λεπτά μέλανα, κω-
ματώδης, ἀγρυπνος, ἀκρεα ψυχρά, παράληρος διὰ τέλεος, φρενιτικός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Περίνθος.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
 ΒΗΔΑΜΙΩΝ ΤΟ ΕΚΤΟΝ

Τμήμα Πρώτον
 Σελίς 593

Ἐν Περίνθῳ τὸ γονοειδές τὸ τοιοῦτον ὅτι κρίσιμον, καὶ τῶν
 ἡτρῶν τὰ τοιαῦτα, ὅτε καὶ οὐρήσιες ῥύονται, ὅτι οὔτε φύσης
 πολλῆς οὔτε κόπρου πολλῆς, γλίσχυρης δὲ διε...θούσης ἐλαπίσ-
 σετο, οὐ γὰρ δὴ μέγα ἦν τὸ ὑποχόνδριον. κρᾶμβην ἐβρομάτος
 ἔφαγεν, ἔτι δὲ σπιννοὺς ἐὼν καὶ τὸ ἦτρον ἐλαπίσσετο, εὐθεσπιννοὺς
 ἐγένετο, ἢ κοιλίῃ αὐτῷ ἐκείνῳ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
 ΒΗΔΑΜΙΩΝ ΤΟ ΕΚΤΟΝ

Τμήμα Ἐβδομον
 Σελίς 621

Ἐν Περίνθῳ ἦρος οἱ πλεῖστοι, ζυναίτιον βῆξ χειμερινῆ
 ἐπιδημῆσασα καὶ τοῖσιν ἄλλοισιν ἕσα χρόνια. καὶ γὰρ
 τοῖσιν ἐνδοιαστοῦσιν ἐβεβαίωσαν. ἔστι δ' οἷσι τῶν χρο-
 νοῶν οὐκ ἐγένοντο, οἷον τοῖσι τὰς νεφριτικὰς δόσνας
 ἔχουσιν. ἀτὰρ καὶ τοῖσιν ἄλλοισιν, οἷον ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ-
 νος πρὸς ἃν ὁ κυνίσκος ἤγαγέ με.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΠΙΔΗΜΙΩΝ ΤΟ ΕΚΤΟΝ

Σελίς 599-600

Πρόδικος τούδε πυρετάνοντας ἔκτεινεν, περιδόοισι, πάλησι
πολλοῖσι, πυ(Β06)ρή, κακόν, τὸ πυρετῶδες πολέμιον πάλησι
περιδόοισι, ὀρμόοισιν, ἀνατρύγει, αὐτοῖσι. πόνω πόνον. φλε-
βῶν ἔρευθος, κελύσει, χλωρότης, πλευρέων ὀδύνη λαπαρά.

Σελίς 600.

Ἐν Δένω ὀσπριοφαγόντες ζυνεχέως θήλαα, ἄρρενα σκελέων
ἀκρατές ἐγένοντο καὶ ὀσπριοφάγον. ἀτάρ καὶ ὀροβοφαγόντες
γονυαγέες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΔΗΜΙΩΝ ΤΟ ΕΚΤΟΝ

Σελίς 694 - 695

τῆ Τερπιόξῃ μητρὶ τῆ ἀπὸ Δορισκοῦ διαφορῆς γινομένης, μηνὶ
πέμπτῃ διδύμων ἐκ πτώματος, τοῦ μὲν ἑτέρου αὐτίκα ὡς ἐν χι-
τῶνι τινι ἀπηλλάγη, τοῦ δὲ ἑτέρου ἢ πρότερον ἢ ὕστερον μ ἢ-
μερῶν ἀπηλλάγη, ὕστερον δὲ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ. ἔτει δὲ ἐνάτῃ
ὀδύνη δεινὰ κατὰ γαστέρα ἐπὶ πουλὺν χρόνον ἤρχοντο ἔστι μὲν
ὅτε ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ ῥάχιος. καθίσταντο δὲ ἐς ὑπογαστριον καὶ
ἔστι δ' ὅτε ἐκ γού(Β70)νατος τοῦ δεξιοῦ καθίσταντο δὲ ἐς τάντο,
καὶ ὅτε μὲν κατὰ τ' ἂν γαστέρα αἱ ὀδύνη εἶεν, ἔμεταφρίζετο ἢ κοι-
λή, ὅτε δὲ ἐπαύσατο, ζυνεπιπτεν ἢ καρδιαλγῆ, πνιγμοὶ οὐκ ἐνήσαν.
ψύξις δὲ τοῦ σώματος ὡς ὕδατι κειμένῃ, κατὰ τὸν χρόνον ἤντικα ἢ
ὀδύνη ἐγένετο, ὑπέστρεφε δι' ὅλου τὰ ἀγήματα. ἢ κωίτερα τῶν κατ' ἀρ-
χῆς, σκδροδαι, σλφιον, τὰ δρέμα ζύμπαντα οὐ ζυνεφερεν, οὐδέ τὰ
γλυκέα, οὐδέ τὰ ὀξέα, οὐδέ οἱ λευκοὶ οἶνοι. οἱ μέλανες δὲ καὶ λου-
τρα ὀλιγάκις ἀρχομένη, καὶ ἔμετοι δεινοὶ ἐπεγίνοντο καὶ τῶν σιτί-
ων ἀποκλείσεις καὶ περὶ ῥῆς ὀδύνας τὰ γυναικεῖα οὐκ ἐφαίνετο.

Ἀθήναι.
 Ἰωάννηται. Ἰωάννουράτης.
 Ἰωάννη

-2-

δοκεί δὲ πᾶσι τοῖσιν ἰητροῖσιν, οἷσι κἀγὼ ἐνέτυχον μία ἐλπίς εἶναι
 ὡς γυναικωθῆναι, εἰ τὰ κατὰ φύσιν ἔλθοι. ἀλλὰ καὶ ταύτη οὐκ ἠδυνήθη
 πάντα ποιούντων ἐπελθεῖν, ἀλλ' ἐτελεύτησεν οὐ βραδέως.

ἘΠΙΔΗΜΙΩΝ ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ἄριστον δακτύλου τοῦ ποδὸς ἠλακμένου ξὺν πυρετῷ ἀσάφεια
 τὸ γαγγραινώδες ἀνέδραμον ἄσπετος γόνυ, ἀπόλετο, ἦν δὲ μέλαν ὑπόξη-
 ρον, δυσῶδες ὃ τὸ καρμὸν ἐπέπληξε καὶ φάρυγγι καυθεῖς ὑγιῆς ἐγένετο
 ὑπὸ τῆς ἀκαθαρσίας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὡς ἔσθλα ἐπὶ τοῦ οὐλοῦ ποδοῦ
 οὔρα κετὰ πολλά, ὑποστῆναι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἀνατεταραγμένοι, οὐ καυομέ-
 νου δὲ τοῦ ἀλγῆματος τῆς κεφαλῆς πταρμικὰ προσετέθη ἔδντι δεικναιτῶ
 μετὰ δὲ εἰς τράχηλον ὀδύνη ἰσχυρή, οὔρον ἦλθεν ἐρυθρὸν, ἀνατεταραγ-
 μένον οἶον τὸ τοῦ ὑποσπίλου, παρέκρουσε τρόπον φρενιτικόν, ἀπέθανεν
 ἐν σπασμοῖσιν ἰσχυροῖσιν (597) παραπλησίως δὲ καὶ ἡ τοῦ Εὐακκίδου
 οἰκίτις, ἔνθα οἱ πολὺν χρόνον τὰ δασέα ἐχώρει οὔρα καὶ κεφαλαλγία
 ἐνήσαν, φρενιτικὴ γενομένη ἀπέθανεν ὡσαύτως σκα(874)μοῖσιν ἰσχυ-
 ροῖσι, σάνυ γάρ τὰ ὅποια οὔρα καὶ ἀνατετραμμένα σημεῖον ἀκριβὲς κε-
 φαλαλγίης καὶ σπασμοῦ καὶ θανάτου. ὃ δὲ Ἀλικαρνασσεύς ὃ ἐν τῇ Παντίπ
 που οἰκίῃ καταλῶν οὖς ἐν χειμῶνι ὠδύνατο, καὶ κεφαλὴν οὐ μτερῖως
 ἦν δὲ περὶ ἕτεα πενήτηκοντα, φλέβα ἐτμήθη, κατὰ Μνησίμαρχον, ἐβλάβη ἡ
 κεφαλὴ κενωθεῖσα καὶ ψυχθεῖσα, οὐ γὰρ ἐξεπύησεν. φρενιτικὸς ἐγένετο
 ἀπέθανεν, οὔρα λαί τούτῳ δασέα. ἐν Καρδίῃ τῷ Μητροδώρου παιδί ἐξ ὀ-
 δόντων ὀδύνη, σφακελισμός σιηγόνος καὶ οὐλάων ὑπερσάρκωσις δεινῆ, με-

καρδία
 Αβδηρα ζωοπνίαι. Υποουράνης.

-3-

τρίως εξεπύθην, εξέπεσον οί τε γόμφοι καὶ ἡ σιαγών.
 Ἀναξήνωρ ἐν Ἀβδηροῖσιν, ἦν μὲν σκληρῶς καὶ κακῶς χροῦς, ζυνέβη δὲ
 αὐτῷ οἰδήματος γενομένου περὶ μηρῶν τὸν ἀριστερὸν ἐξαπίνης τοῦτο
 ἀφανισθῆναι, οὐ πολλῆσι δὲ ὕστερον ἡμέρησιν ἐγενίθη αὐτῷ κατὰ τὸν
 (598) σπλήνα οἶον ἐπινυκτίς ἐξ' ἀρχῆς, ἔτι δὲ οἶδημα καὶ ἐρύσημα σκλη-
 ρόν, μετὰ δὲ ἡμέρην τετάρτην πυρετὸς ἐγένετο καυσώδης καὶ ἐπελιονώ-
 θη πάντα κύκλω καὶ σακρὰ ἐδόκει, ἀπέθανεν, ὑπεκαθάρθη δὲ πρότερον
 καὶ κατενδοί. Κλόνιγος ἐν Ἀβδηροῖσιν ἦν μὲν νεφριτικός, οὖρει δὲ αἷ-
 μα κατὰ μικρὸν κατὰ τὸν χρόνον, ἠνόηλοι δὲ καὶ κοιλίη δυσεντερικῆ
 τούτῳ πρῶτ' ἠνέπεισαν, ἠνέπεισαν δὲ καὶ ἀγέλιον, καὶ ὕδατος πέμπτη με-
 τὰ τὴν ἡμέραν τὸ πρῶτον ἔλαβεν, ἔπειτα οὖρον οὐκ ἔλαβεν, ἐν ἔξο-
 πτος, ὄψα δὲ σεύτλα, ἢ ἄλλως, οὐκ ἔλαβεν μέλας λεπτὸς, ἐδίδοτο δὲ καὶ σί-
 κκουον πέποινα. οὕτω δὲ διαίτησεν καὶ ἡ κοιλίη ζυνέστη, καὶ τὰ οὖρα
 καθαρὰ ἐφοῦτα. ἐγαλακτοποίησεν δὲ ἔως τὰ οὖρα ἀπεκατέστη. γυναικί ἐν
 Ἀβδηροῖσι καρκίνωμα ἐγένετο περὶ τὸ στήθος. ἦν δὲ τοιοῦτον. διὰ τῆς
 θηλῆς ἰχώρ θφαιμος ἔρρει, ἐπιλημφθείσης δὲ τῆς ῥύσιος ἀπέθανεν. τῷ
 Δεινέου παιδίῳ ἐν Ἀβδηροῖσι μετρίως ὀφθαλμῶν τραπένητι συρίγγιον κα-
 τελεσθήη καὶ ποτε καὶ ἔλιπε δι' ἑαυτοῦ διήλθεν ἀδρά, καὶ ἔφη δτε πυ-
 ρέξειε χολώδεα ὅτι καὶ αὐτὰ ταῦτα διήκει, προσελεπτῶκει τούτῳ τὸ ἐν-
 τερον πρὸς τῷ συρίγγιῳ καὶ διαβέβρωτο ὡς τὸ συρίγγιον καὶ ἀπανεερ-
 ρήγγυτο καὶ βηχία διεκώλυε διαμένειν. (599) τῷ παιδίῳ τῷ Πυθῶνος ἐν
 Πέλλῃ πυρετὸς αὐτίκα ἤρξατο πολὺς καὶ καταφορὴ πούλλη μετὰ ἀφωνίης,
 ὅπνοι ἐγένοντο, καὶ κοιλίη σκληρὴ κατὰ πάντα τὸν χρόνον, προστίθεμέ-
 νου δὲ τοῦ ἐκ τῆς χολῆς πολλὰ διαχώρει, καὶ αὐτίκα ἐνεδίδου, ταχὺ δὲ

Ἐπιδημία
Ἰσθμια Ἰσομερίας

-4-

πάλιν ἡ κοιλίη ἐπήρετο, καὶ ὁ πυρετὸς παρωξύνετο, καὶ ἡ καταφορὴ διὰ τῶν αὐτῶν, τῆς δ' αὐτῆς ἀγωγῆς ἐούσης ἐδόθη τι τῶν σπινθηρῶν, καὶ σικκίνου, καὶ μηκωνίου, καὶ χολώδου κατέρρηξε, καὶ αὐτίκα τὸ αἷμα ἐπέπαντο καὶ ὁ πυρετὸς ἐπαύνητο, καὶ τὰ ὅλα ἐκουφίσθη, καὶ ἐκρίθη τέσσαρα καὶ δέκατατος. (876) Ἐυδημὸς σπληνα ἐπόνει ἰσχυρῶς προσεπίπτετο ὑπὸ τῶν ἰητρῶν ἐσθλεί πουλλά, πίνειν οἶνον ὀλίγον λεπτόν, περιπατεῖν συχνά, οὐ μετέβαλλεν, ἐφλεβοτομήθη, σιτία καὶ ποτά πεφεισμένως, περίπατοι ἐκ προσαγωγῆς, οἶνος μέλας λεπτός, ὑγιάνθη. Φιλιτισίδι τῆ Ἡρακλείδου γυναικί ἤρξατο πυρετὸς ὄξυς, ἐκείνη προσώπου ἐξ οὐδεμῆς προφάσις, ὀλίγον δ' ὕστερον τῆς ἡμέρας ἐκείνης, οὐκ ἀναθερμανθείσης σπασμὸς ἐγένετο, ἐν τοῖσι δακτύλοις τῶν ἠδ' ἰσθμίων καὶ τῶν ποδῶν, σμικρὸν δὲ μετὰ ταῦτα ἐκρίθη. οὐρα τροφιδῶτα σμικρά, κοιλίη δὲ φύσει μὲν σκληρῆ, νύκτα ἐκοιμήθη. δευτέρη ἐπερρίγησε, τῆς αὐτῆς σμικρῶ μᾶλλον ἐθερμάνθη. εὐρησε καὶ τὸ ἔρευθος ἦσσον, καὶ οὐρα σπασμοί ἐπεγένοντο μετριώτεροι. οὐρα διὰ τῶν αὐτῶν (600) τῶν, νύκτα ἐκοιμήθη, σμικρά διαγρυπνήσασα μηδεμιῆς δυσφορίας ἐνεούσης, τριταίη οὖρησεν εὐχρωτέρα σμικρά ὑφεστηκότα, τὴν δ' αὐτὴν ὥρην ἐπερρίγησεν, πυρετὸς ὄξυς, ἰδρῶς ἐς νύκτα δι' ὄλου. ὄψε δὲ τῆς ἡμέρας τὸ χρῶμα ἀνετράπη εἰς τὸν ἰκτερώδια τρόπον, νύκτα ὑπνωσε δι' ὄλου. τεταρταίη αἶμα ἐκ τοῦ ἄριστερου ἐρρῦει καλῶς, καὶ γυναικεῖα σμικρά ἐπεφάνει ἐν τᾶξει. πάλιν δὲ τὴν αὐτὴν ὥρην τὸ πυρετίον // παρωξύνθη, οὐρα τροφιδῶτα σμικρά, κοιλίη δὲ φύσει μὲν σκληρῆ, πολὺ δὲ μᾶλλον ζυνεστήκει, καὶ οὐδέν διήκει εἰ μὴ βάλανον πρόσθοιτο, νύκτα ὑπνωσε. πέμπταιη τὸ τε (877) πυρετίον πρηύτερον, καὶ πρὸς τὴν ἑσπέρην δι' ὄλου ἴδρου, καὶ γυναικεῶν χῶρησις, καὶ νύκτα ὑπνωσεν, ἑκταίη οὖρησιν ἀθρόον πολλὰ τροφιδῶδες, σμικρὴν ὑπόστασιν ἔχον ὁμόχρουν, περί δὲ μέσον ἡμέρας σμικρά ἐρρίγησεν, ὑπεθερμάνθη, ἴδρωσε δι' ὄλου, οὐρα εὐχρῶα, ἐκρίθη πάντα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀβδηρα
ἑσποθικῆς Ἰσοδωραῖος Καροῖνος.

ΕΠΙΔΗΜΙΩΝ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Σελ. 589. Γυναίκί ἐν Ἀβδηροῖσι καρπένωμα ἐγένετο περὶ τὸ στήθος, καὶ διὰ τῆς θηλῆς ἔρρεεν ἰχώρ ὑφαιμος. ἐπιλειφθεῖσης δὲ τῆς ῥύσεως ἔθανεν. ἐκ κατάρρου κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς ἐπόνεον καὶ κατὰ ῥίνας ὑγροῦ χωρέοντος, ἐκυρέταινον ἐπιεικῶς, ἐν τῆσι πάντεσσι ἡμέρησι περιεψύχοντο. τῇ ἐν τόκῳ σεισθεῖσθαι ἀλλαγήματα περὶ στήθος ἐγένετο καὶ πλευρῶν, ἀποχρέμψιθι πυώδεις, φθίσις κατέστη, ἐξ ἡμέρας οἱ πυρετοί, πάλιν διάρροια, παῖσις, πυρετοί, κοιλίη ἔστη, καὶ περὶ ἡμέρας ἐκτά ἔθανεν, ἡ κυναγική χεῖρα δὲ ἐπὶ τὸ σκέλος ἤλασσε, πυρετὸς ἐπέτεχε βληχρὸς, ὁ δὲ πνιγμὸς τριτάτῃ ἡμέρᾳ τετάρτῃ σπασμῶδες, ἄφρονος, ῥέγχος ἔδην. ἡ κατὰ τῆς γνάθου φθίσις, ἔθανε ἀμύση. ἡ ἐκ τῆς σπείρον περὶ χεῖρα ὑποκίλιον καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπερφύου, ῥέγχωδης, γλῶσσα ξηρῆ, περιπλευμονίη, ἐμφρῶν ἔσθην (796) καὶ ἐν Ὀλύμπῳ ἐρωπικός ἐξαίφνης ἄφρονος, ἐκφρῶν νύκτα καὶ ἡμέραν ἔθανεν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΔΗΜΙΩΝ ΤΟ ΕΚΤΟΝ

Σελ. 630. Ἐν Ἀβδηροῖσι θαεθουσα ἡ Πυθελουγυνίη ἡ κοῦρος ἐπίτοκος ἔουσα τοῦ ἐμπροσθεν χρόνου, τοῦ δὲ ἀνδρὸς αὐτῆς φυγαδεύοντος τὰ γυναικεῖα ἀπελήφθη χρόνον πολὺν, μετὰ δὲ ἐς ἄρθρα πόνοι καὶ ἐρυθρήματα. τούτων δὲ ζυμάντων, τὸ τε σῶμα/ἠνδρώθη καὶ ἐδασύνθη πάντα, καὶ πύγωνα ἔφουσε, καὶ φωνὴ τρηχεὶ ἐγενήθη, καὶ πάντα πραγματευσαμένων ἡμῶν δόσα ἦν πρὸς τὸ τὰ γυναικεῖα κατασπᾶσαι οὐκ ἔλαθεν ἀλλ' ἀπέθανεν οὐ πολὺν μετέπειτα χρόνον βιώσασα.

Εὐνέβη δὲ καὶ Παμυσίη τῇ Γοργέικου γυναίκί ἐν Θάσῳ τὸ αὐτὸ, ἐ-

τατον γῆς ἰδρυμα, ἐξ ἧς ζῶα καὶ φυτὰ καὶ τροφαὶ καὶ φάρμακα καὶ
 τύχη καὶ ὁ πλοῦτος αὐτὸς ἀναφύεται. οὐδέ γάρ ἄν εἶχεν οἱ ἐπιβῆ
 ἢ φιλαργυρίη, οὐδ' ἄν Ἀβδηρῖται με νῦν δέκα ταλάντοις ἐδελέαζον
 ἀντὶ ἰητροῦ μισθωτὸν ἐλέγχοντες. εἰ δ' ἐδύνασσο Κρατεῦσα, τῆς φιλα-
 ργυρίης τὴν πικρὰν ῥίζαν ὡς ἐκαθήραμεν ἄν τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν
 σωματίων καὶ τὰς ψυχὰς νοσηούσας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εὐχαί, οὐ δ' ἡμῖν
 τό παρεόν μάλιστα τὰς ὄρεινὰς καὶ ψηλοφους βοτάνας ῥιζοτόμει.
 στερεώτεραι γάρ τῶν ὑδριλοτέρων εἰσὶν καὶ δριμύτεραι μᾶλλον διὰ
 τὴν τῆς γῆς πυκνότητα καὶ ψὴν λεπτότητα τοῦ ἡέρος. ὁ τι γάρ ἐλ-
 κουσιν ἐμψυχώτερον ἐστὶ. πειρήθητι δ' ὄμωσ καὶ τὰς παρὰ λίμναις
 ἐλίους πεφυκυίας ἀνθολογῆσαι. τὰς ποταμίους ἢ κρηνίτιδας ἢ
 πίδακίτιδας πορ' ἡμῖν καὶ ἀσθενέας καὶ ἀτόνους καὶ
 γλυκυχύλους εἶναι πέπειστον. οὐδὲ δὴσσα (930) χυλοῖ τε καὶ
 ἀσθενέας ἐπιγαλίνουσι τὸν ἄσθενον φάρμακον. οὐδὲ δὴσσα ἄλλ-
 λα ἢ ἀνθία ἢ ῥίζαι ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἐπιπροσφρηκωμένοις. ὅπως μὴ
 διαυφαζόμενα τῆσι πνοῆσι ἐκ τῆς τὸν τόνον τῆς φαρμακείης, ὡσπερ
 λειποψυχήσαντα, ἀλλ' εὐθύς ἡμῖν ταῦτα σθεσοφροσθεσσοσθεσοσθεσο
 φρασσοσσο πέμψον. καὶ γάρ ἡ ὥρη τοῦ ἔτους ἀρμόδιος, καὶ ἡ ἀνάγκη
 τῆς λεγομένης μανίης ἐπείγει τέχνης μὲν γάρ πάσης ἀλλότριον ἀ-
 ναβολή, ἰητρικῆς δὲ καὶ πάνυ, ἐν ἣ ψυχῆς κίνδυνος ἢ ὑπέρθεσος. ψυ-
 χαί δὲ τῶν θεραπειῶν οἱ καιροί, ὧν ἡ παραφυλακὴ τό τέλος ἔλπομαι
 μὲν οὖν ὑγιέα εἶναι τὸν Δημοκριτον καὶ δόξα ἰησίου, εἰ δ' ἄρα τι
 σφάλμα φύσεως ἢ καιροῦ ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας γένοιτο, πολλὰ γάρ
 ἡμέρας θνητόσδε ἐόντας λάθοι, // ατε μὴ πάγχυ δι' ἀτρεκίης εὐτονέον-
 τας, ἐπὶ τὸ δῆλον νεύων οἷς δυνάμεθα, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ καὶ ἂ μὴ δυνά-
 μεθα, καὶ σχεδὸν πρός δύο στρατευόμεθα τέλεα, τό μὲν ἀνθρώπου, τό
 δε τέχνης, ὧν τό μὲν δῆλον, τό δὲ τῇ ἐπιστήμῃ ὤριστα, δεῖ δὲ ἐν
 ἀμφοτέροισι τουτέσισι καὶ τύχης, τό γάρ ἀτέκμαρτον ἐν ταῖς καθάρ-
 σισι δι' εὐλαβείης ἰόντων, καὶ γάρ καὶ στομάχου κάκωσιν ὑφορώμεθα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

καὶ ζυμμετρὴν φαρμακείης πρὸς ἀγνοουμένην φύσιν στομαζόμεθα. οὐ γάρ ἡ αὐτὴ καὶ μία φύσις ἀπάντων (19) ἕτερον δ' αἰεὶ καὶ πρὸς ἑωυτὴν ὀρίζουσα οἴκεῖ. ἐνίστοτε δέ τὸ πᾶν ἀπώλε(931)σε καὶ ταῖς βοτάναις πολλὰ τῶν ἔρπετων ἐνιοβόλησε καὶ περιχανόντα τῆ ἐντὸς αὐρῆ κάκωσιν ἀντ' ἀλεξήσιος αὐτοῖς προσέπνευσεν, καὶ τούτου ἀγνοία ἔσται, εἰ μὴ τις ἄρα κηλὶς ἢ σπίλος ἢ ὄδμη θηριώδης καὶ ἀπηνίης τοῦ γινομένου ζύμβολον φανεῖη. εἴθ' ἡ τέχνη διὰ τὸ ζυμπτωμα τῆς τύχης τῆς κατορθώσιος ἀφήμαρτε. βεβαιότεραι δ' ἂν αἰεταὶ δι' ἐλλεβόρων καθάρσιες εἴσι, αἷς καὶ Μελάμπους ἐπὶ τῶν Προΐτου θυγατέρων καὶ Ἀντιγόρῃς ἐφ' Ἡρακλέους ἱστορέοντι κεχρησθαι, μὴ χρησαίμεθα δέ τῃς ἐπὶ Δημοκρίτῳ μηδενὶ τούτων, ἀλλὰ γένοιτο ἐκείνων τῶν δυνατοτέρων καὶ ἰατροκατάρτων φαρμακείης σοφίη τέλος. ἔβρωσο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

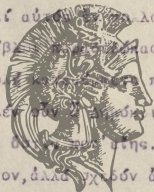
Ἰπποκράτους Δημοκρίτου
Ἀβδηρίδου.

Σελίς 818

(27) (933) (Ἰπποκράτους Δημοκρίτου εὐ πρώττειν). Ἱητρικῆς τέχνης, ὡς Δημοκρίτου, κατορθώματα μὲν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ παντά-
 πασιν ἐπαινοῦσιν, θεοῖς δὲ πολλὰκις προσαρτῶσιν. ἦν δὲ τι ἡ φύ-
 σις ἀντικρήξασα ἀκολούθησεν τὸν θεραπευόμενον, Ἱητροῦς καταμέμφονται
 παρέντες τὸ θεῖον. καὶ ἐγὼγε δοκέω πλείονα μερῶν μοιρῆν ἢ τιμὴν
 κειληρῶσθαι τὴν τέχνην. ἐγὼ μὲν γὰρ Ἱητρικῆς ἐς τέλος οὐκ ἀφύγ-
 μαι, καὶ περ ἦδη γηραλέος καθεστώς. οὐδὲ γὰρ ὁ τῆσδε εὐρετῆς
 Ἀσκληπιῶς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁμοίως διεφάνησε καθάπερ ἡμῖν αἱ
 τῶν συγγραφέων βιβλία μαρτυροῦσιν, ἢ μὲν οὖν ὑπὸ σέο ἐπιστα-
 λεῖσα ἡμῖν ἐπιστολὴν περὶ τῆς φαρμακείας τοῦ Ἰλλε-
 βρίου. εὐχόμενον μὲν τοῦ Ἰλλεβρίου, ὡς μεμνητὰ ἑλληβορίων, οὐ
 καταμαντευσόμενος ὁμοίως τῆσδε. ὡς δ' ἐντυχὸν ἔγνων, οὐ μὲν διὰ
 παραφρονήσεως ἔργον, ἀλλὰ καὶ ὀνύκων ἀποδοχῆς πάσης, κάρτα σὴν φύσιν
 ἐπήνεσα. ἀριστόν τε φύσεως ἐρμηνευτὴν καὶ κόσμου ἔκρινα, τοὺς δὲ
 εἰσαγαγόντας με ἐμεμψάμην ὡς μεμνητάς, φαρμακείας γὰρ αὐτοῖς
 ἔχρησον. ἐπειδὴ νοῖν τὸ αὐτόματον ἡμέας εἰς τὸ αὐτὸ συνήγα-
 γεν, ὁ ὅπως ποιήσεις ἐπιστέλλων ἡμῖν πυκνότερον καὶ μεταδίδους
 τῶν ὑπὸ σέο γραφομένων συνταγμάτων. ἀπεσταλκα δὲ σοὶ καὶ αὐτὸς
 τὸν περὶ τοῦ ἑλληβορισμοῦ λόγον. ἔρρωσο.

Σελίς 819.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

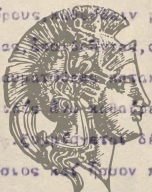
610) Ιπποκράτης Δημοκρίτω περί έλλεβορισμού) Τοῖς μή ῥητέδωσ
 ἄνω καθαιρομένοις πρό τῆς πόσιος προϋγραίνειν τὰ σώματα, πλε-
 ονι τροφή καί ἀναπαύσει. ἔπειν δέ πῆν ἔλλεβορον, πρός τὰς κινή-
 στας τῶν σωματίων μᾶλλον ἄγειν μή πρός ὑπνοῦς. δηλοῖ δέ ἡ ναυ-
 πιλή ὀτικλήνησις τὰ σώματα ταράσσει, ἔπειν βούλη μᾶλλον ἄγειν
 ἔλλεβορον, κινεῖ τὰ σώματα ἔλλεβορος ἐπικινδύνεις τοῖς σάρκας
 ὑγείας ἔχουσι ὅσο ἐν ταῖς φαρμακοκοσίαις μή διψῶσι, καθαιρο-
 μενοὶ οὐ καύονται πρὶν ἢ διψήσωσι. σπασμὸς ἐξ ἔλλεβορου θανάσι-
 μον. ἐπὶ ὑπερκαθάρσει σπασμὸς ἢ λυγμὸς ἐπιγενόμενος κακὸν ἐν
 ταῖς παραχαῖς τῆς κοιλίας καὶ ἐπιέρπει ἐμέτους τοῖς αὐτομάτοις
 γινομένοισιν, ἦν μὲν οἷα αἰεὶ ἀπέρχεται καθάρωνται, ζυμφέρει
 τὰ καὶ πάλιν φέρουσι, ἔπειν δέ ἡ τὸν ἀναγκαστικὸν δὲ ἐπιπύου τῆ
 προγνωστικῆ, καθάρσει καὶ ἐπιέρπει ἢ ἐπὶ ἄπυρξιν ἀσιτήν ἢ καρδιωγ-
 μὸς ἢ σκοτιδένιος ἢ στομάχου ἐπικινδύνεινον καθόλου τοῖς ὑπὲρ τῶν
 φρένων ὀδύνας, ἢ δέ κάτω, ὅπου χωρὸς πυρετοῦ στρόφος ὀσφύος, ὀ-
 δύνη, γονάτων βάρος, καταμήνια δυσεργουῖντα, ὀδύνη ἐν τοῖς ὑπὸ
 τὸ διάφραγμα φυλάσσεσθαι δέ ἐν ταῖς φαρμακοκοσίαις τοὺς ἀστεί-
 οὺς τὰ σώματα, μάλιστα δέ τοὺς μέλανας καὶ ὑγροὺς (611) σάρκους, καὶ
 τοὺς ὑποξήρους δέ καὶ ψελλοὺς καὶ τραυλοὺς. ὀκσοὶ δέ τὰ φλεγ-
 μαίνοντα ἐν ἀρχῇ τῆς νόσου, ὡς ἔφην ἐν τῷ περὶ πτισάνης, εὐθέ-
 ως ἐπιχειροῦσιν λύειν φαρμακίην, τοῦ μὲν ζυντεταμένου καὶ φλεγ-
 μαίνοντος οὐδὲν ὀφελδουσιν. (28) οὐδὲ γὰρ διαδίδωσιν ὀμόν ἐάν τὸ
 πάθος, τὰ δέ ἀντέχοντα τῷ νοσήματι καὶ ὑγίειν δὲ ζυντήκουσι. ἀσθε-
 νέως δέ τοῦ σώματος γινομένου τὸ ὕσθημα ἐπικατεῖ καὶ ἀνιήτως
 ἔχουσι. ἔλλεβορίζειν δέ χρή ἔϊος ἀπὸ κεφαλῆς φέρεται ῥέυμα, μή
 διδῶναι δέ ἐπὶ ἐμπύων, // μή φαρμακεῖν τοὺς ἀχρῶδες, τοὺς βραγ-
 χῶδεις, τοὺς σπληνώδεις, τοὺς ἀφαίρους, τοὺς πνευματώδεις καὶ ζη-

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Σελίς 819 -822

ρά βήσσοντας, διψώδεας, φουσώδεας, έντεταμένους ύποχόνδρια καί
 πλευράς καί μεταφρενα, τούς άπονεναρκωμένους καί άμυρά βλέ-
 ποντας καί οίς ήχοι τών ότων καί της ούρηθρας άκρατεΐς. μηδέ
 τούς ίκτερώδεας ή κοιλίης άσθενέας, ή αίμορρώδεας, ή έν φύμα-
 σιν. ήν δέ φαρμακεΰσαι δοκεΐ, έλλεβόρω άσφαλής άνω κάθαιρε, ήν
 κάτω δέ μή. κρδίτιστον δέ τούτοις διαιτώσ. ώς δέ έφην έν τῷ
 προρόητικῷ μή φαρμακεΰειν μηδέ τούς έμνεμοσύντας μέλανα ά-
 ποσίτους καί παραθύρους καί τών μικρά όδυνώδεας. δμμα θρα-
 σύ κεκλιμένον έχοντας, καί τῶν σκωτώ-(612)δέας, άχρόους μη-
 δέ τούς έν πυροτῷ κρηνοσώδεις καί κεκλασμένους. ώς δέ έφην τε-
 τριμηνίαν καταμαρμαίρει. ή καί τῶν ημισυ έραχίλης έν
 όξυμέλιτι τετριμμέν. καί καταμαρμαίρει. ή καί τῶν έλλεβόροις τό
 τρίτον μέρος της πόσιος καί τῶν πνίγει. καθαίρει δέ καί τούς
 έν χρονίοις τεταρταίους καί τούς έν λιπυριώδει πιρετῷ χρονί-
 οους, καί άν ούκ έστι δίψος μηδέ άκόκρισις. τούτους δέ μή πρότε-
 ρον τῶν τριών έβδομάδων, ποτέ δέ καί πλευριτικούς καί είλεώδεις.
 ώς δέ έφην έν τῷ περί γυναικείων, καθαίρειν καί ήν μητραί κα-
 θάρους δέονται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

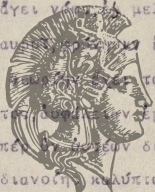

Ἰπποκράτους Ἱπποκράτει.
Ἀθήνα.

Σελίς 823

(29) (281) (Δημόκριτος Ἱπποκράτει περί φύσιος ἀνθρώπου). Χρή πάν-
 τας ἀνθρώπους ἱητρικὴν τέχνην ἐπίστασθαι, ὃ Ἱπποκράτες, καλὸν γάρ
 ἔμα καὶ ζυμφέρον ἐς τὸν βίον. τουτέων δὲ μάλιστα τοὺς παιδείας
 καὶ λόγων ἰδρίας γεγενημένους, ἰσπορὴν σοφίης γάρ δοκῶ ἱητρικῆς
 ἀδελφὴν καὶ ζύνοικον σοφίη μὲν γάρ ψυχὴν ἀναρῶνται παθῶν, ἱητρικὴ
 δὲ νόσους σωμάτων ἀφαιρέσθαι. αὐξεται δὲ νόσος παρρουσίας ὑγείης, ἢν
 καλὸν παρονοθεῖν τοὺς ἐσθλά φρονέοντας. ἐξέως δὲ σωματικῆς ἀλγεού-
 σης, // οὐδὲ προθυμίην ἀγει γὰρ ἐπὶ μελέτην ἀρετῆς. νοῦσος γάρ πα-
 ρεούσα, δεινῶς ψυχὴν ἀμαρτάνει καὶ ἐς συμπαθείην ἀγούσα. φύσεως
 δὲ ἀνθρωπίνης ὑποὸ ἀφῆ τῶν ἰατρικῶν τοιγύδε. ὁ μὲν ἑγκεφάλος πρού-
 ρεσσι τὴν ἀκρὴν τοῦ σώματος ἀσπασίαν ἐνέμεται. ὑπερὶ νευρώ-
 δεσσι συνεισκατοικῶν, ὑπερὶ τῶν ἐν οἰκλῶν φύσιος ἀναγκαῖται ἀρη-
 ρυταί, δευπτότην φύλακα διανοίη, καλύπτουσιν ἐγκέφαλιν. τριχῶν εὐκό-
 σμια χρῶτα κοσμῶσαι, τὸ δὲ τῶν ὀμμάτων ἔρητικόν ἐν πολυχίτωνι φω-
 λεῦον ὑγροῦ ἐνστασίαις ὑπὸ μετώπων κολασίη συνῆδρυται, θεωρίας δὲ
 αἰτιον. ἀκριβῆς δὲ (282) κρῆ φύλακα τάρσον εὐκαιρίας ὑπομένει, δι-
 πλοῦ δὲ ῥῶθονες ἐσφασίος ἐπιγνώμονες, διορίζουσιν ὀφθαλμῶν γειννί-
 ην. μαλακὴ δὲ χειλέων ἀφῆ στόματι περιπιυσομένη, ῥημάτων αἰσθησιν
 ἀκριβῆ τε διάρθρωσιν παρέσχηκε κυβερνωμένη. γένειον δὲ ἄκροτελές
 καὶ χελύνειον γόμφοις συνηρροσμένον. ἐνδοχεῖτα δὲ μύθων ὄτα, δημιου-
 ργῶς ἀνέφγεν. οἷς ἐπεὶν ὁ θυμὸς, οὐκ ἀσφαλῆς διήκονος ἀλογιστίης γί-
 νεται. λαλιῆς μίτηρ γλῶσσα, ψυχῆς ἀγγελος, πυλωρεῦσα τὴν γέυσιν, ὄχυ-
 ροῖς δόδωντων θριγκοῖσι πεφρουρήται. βρόγχος δὲ καὶ φάρυγγ ἠρροσμέ-
 νοι νοι ἀλλήλοισ γειννιῶσιν. ὁ μὲν γάρ ἐς κέλευθον πνεύματος, ὁ δὲ
 εἰς βυθὸν κοιλῆς τροφήν προπέμπει. λάβρον ὠθεύμενος, κωνοειδῆς δε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σελίς 825 -827

ὁ μὲν γὰρ ἐς κέλευθον πνεύματος, ὁ δὲ εἰς βυθὸν κοιλίης τροφήν προπέμπει. λάβρον ὀθεύμενος, κωνοειδῆς δὲ καρδίη βασιλεῖς, ὀργῆς τιθηνός, πρὸς πᾶσαν ἐπιβουλήν ἐνδεδόκηκε θάρακα. θαμινὰ δὲ πνευμάτων σήραγγες ἤρει διοδύμεναι, φωνῆς αἰτιον πνεῦμα τίκτουσι. τὸ δὲ χορηγὸν αἵματος καὶ μεταβάλλον εἰς τροφήν σὺν λοβοῖς πο λάμια κοιλίη περίπλους ἔσται, ἦκαρ ἐπιθυμίας αἰτιον. χλωρῆ δὲ χολῆ πρὸς ἥπατι μένουσα καὶ διαφθορῆ σώματος ἀνθρώπου ὑπερβλάσασα γίνεται, βλαβερῶς δὲ σῶμα ὡς ἀνθρώπινου καὶ ἀνωφελῆς ἔνοικος, σπλήν ὑπὲρ τοῦ ἥπατος πρᾶγμα μηδὲν αἰτούμενος. μέση δὲ τούτων χορηγία τῶν ἐπιθυμιαρα κοιλίη. κατευνύσεται διοικέσασα τὴν πέλιν. ἐν τῇ κοιλίᾳ συνάσσει ἐπιθυμιαρα σὺν σπενόμενα, (283) εἰλετῆται πρὸς κοιλίην ἔντερα, λήψεως καὶ ἀποκρίσεως αἰτια. δόδομοι καὶ κροκοί ισχύοισιν ἐνιδρυσμένοι καὶ ἡμφιεσμένοι δημῷ οὖρον ἐκρίσεως οὐκ ἄλλότριοι πεφύκασι. κύριος δὲ ἀπόσης κοιλίης ὁ καλούμενος ἐπέκλους γαστέρα πᾶσαν ἐμπεριέληψε, μόνου σπληνός ἄτερ. ἐξῆς νευρώδης κύστις ισχύει στόμα ἐνιδρυσμένη συμπεπλεγμένων ἀγγείων οὖρον ἐκκρίσεως αἰτή γίνεται. ἡ φέ γειννῶσα ταύτη μήτηρ βρεφῶν. ἡ δεινὸν ἄλλος τῶν ἐν γυναικὶ μόχθων μυρίων παραίτη, μήτηρ υεφάλευκεν. ἡ πυλωρός (30) μυχοῦς ισχύων βρόσσας σάρξ σφίγγεται νεύροισιν. ἐκ δὲ πλήθους ἐκχέουσα γαστρός φύσιος, ἐκ τοῦκου προνοίας. ἐκ δὲ σώματος κρηαστοῦ ἐκτός, οἰκίην νέμονται ἔκγονοι κτίσται ὄρχεις, κουλιχίτωνες ἐόντες. εδνοον ἦβη ἀπὸ φλέβων τε καὶ νεύρων πλέγμα, οὖρον ἐκχυσιν ποιεῦμενον σπενούσας ὑπουργὸν φύσιος ὑποδεδημιούργηται. ὄρεξεν ἦβης πυκασόμενον, σκέλη δὲ καὶ βραχίονες καὶ τὰ προσηρημένα τούτοις ἄκρα, διηκονίης πᾶσαν ἀρχὴν σνηθεοισμένα ἔχοντα, νεύρων τε ἀσφαλῆ λειτουργίην τελέουσιν. ἡ δὲ ἀσώματος ἐν μυχοῦς φύσις ἐξέτευξε παντῆροφα σπλάγγων γένη, ἃ δὲ θάνατος ἐπισταθεὶς ὠκέως ἔπαυσε λειτουργίης. -

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΠΙΔΗΜΙΩΝ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Σελ. 540 - 541

ἐν Αἰνῷ ὄσοι φρικῶδεις, τραυματαὶ κεφαλῆς κακοίθεις καὶ
 ἐμπητικοί, ἐκ τεινεσμοῦ ὀδοιπορήσει ὀδύνη ποδῶν, καὶ ἐν
 τῆσι παραχῆσιν οἱ κῆποι ὧν ἡ ἑλινία ἀπόδοτος τηκομένη,
 πυῶδες ἄλλοτε σμικρὸν αἱματώδες, πυῶδες ἐποδσον. (329) ἡ
 ἱππεύου ὕδρωπιώδης, ἡ καὶ ἐπὶ τρία ἔτια ἦρας ἀρχομένου ἐ-
 βησσαν, ἐκὶ πλέον διεπύησαν, ἐς χειμῶν ἐξυδατώθῃ. κείνων
 δὲ φαρμακευθεῖσα ἐρίψον ἀπέθανεν ἡ παιδίσκη. τῶν βησσόν-
 των οἱ μὲν τῆσι χερσὶ κλεισσομένους, οἷον ὁ παῖς ὁ τῷ
 κλήματι στρέψων καὶ τῷ ἑσπέρῳ παραλειπόντες αὐτὴν μόνον
 τὴν δεξιὴν ἀμφοτέρῳ ἐκλείουσι. ὅτε τὰ ἐπάσον τοῦτο βησ-
 σοντες. οἶδε ἡ ἱππεύουσι κλεισσομένησαν ἐς ὄσφιν, ἐς μηρόν,
 ζῆραι δὲ αἱ κλεισται· εἰ δὲ μή, βέλαιοι γε. ἡ ἄνυμριος τρέ-
 πη οὐ νοσώδης. ἐδόκει ἄνεκ πυρετοῦ, τυφώδης ἐοῦσα. ἔπειτα
 ἐς τρέμον ἦλθε παντός τοῦ σώματος, καὶ τῆξιν, (764) καὶ ἀπο-
 σιτήν, καὶ δίψαν, καὶ ψυχρὴ ἦν. οἱ δὲ νυκτῶδες οἱ κλειστοτον
 οὐρήσαντες, τὸ ὑστερον βραχὺ τι. ἐς δὲ τὰ ὕτα βησσοντες καὶ
 ἐπυρεταίνοντες ἐκρηγνύμενα περὶ ἐβδόμην ἢ καὶ ὀγδόην. ἡ
 ἄνυμριος παῖς ἐκυρέταινε, καὶ ἐξ ὧτός ἐβρύθῃ πυῶδες. περὶ ὀγ-
 δόην οὐκ οἶδα σαφέως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Δάιδον σ. 580 η 704
Εισδημίας. Τύχων.

Εισδημίας δε σήμερον.
 Τύχων εν τη κομπορική περι Δάιδον εισήγη, ο
 ως κατακλιθε εν το γηδος, ~~ραμαλα παρ αυτου~~
~~να ενωσαν~~ η μετ' εγγον γένος ην περι αυτον
 δορυβιδης εδωκε δε μοι ο ανθρωπος ελαρειν το
 ζυγον εμκαταγωγην δι δε δοραδος καλα δε δια
 βραμα. δουεοντος δε αυτου περι την εισεσων εν
 υμοι δε η εραρκαμενος κατω νυκτα διηγαγε την κορυντην
 δυορας αι ημερη δε εδωκε η δε ανθρωπος η ποτον εγγου
 στω βελδιον εχεν. σφοδρως δε σπασεν γενομενος παρως
 αδαρδαι, η η γον ειστην νυκτα αρεστος, αγουνος, εσι γα
 ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 η δυναμτα ιδυεινωση.

Τε μεγιστη
 Γεωσολογικη
 αισανδα
 Τόμος ΙΙΙ
 Lypsiac
 1827.
 σ. 580.

Εισδημίας δε εβδομον.

α Τύχων εν τη κομπορική η περι Δάιδον εισήγη κατακλιθε
 εν το γηδος η μετ' εγγον γένος ην περι αυτον δορυβιδης.
 εδωκε δε μοι ο ανθρωπος ελαρειν το ζυγον εμκαταγωγην
 να σιδησαν καλα δε διαβραμα, αγουοντος δε αυτου περι
 την εισεσων, υμοι δε η εραρκαμενος κατω νυκτα
 διηγαγε την κορυντην δυορας, αιμα δε η ημερη εδωκε
 η δε ανθρωπος η ποτον εγγου στω βελδιον εχεν, ην γαρ ησυχως
 εσ, σφοδρως δε σπασεν γενομενος ε βραδες αδαρδαι
 εσ την εισεσων νυκτα, δυορας αγουοντος, εσι γαττα δε
 αδαρδαι υμενος. σφοδρως περι εισεσων, περι μεσον ημερας ε
 ιδυεινωση

σφ. 704.

Σελίς 825 -827

ὁ μὲν γάρ ἐς κέλευθον πνεύματος, ὁ δὲ εἰς βυθὸν κοιλίης τροφήν προπέμπει. λάβρον ὠθεύμενος, κωνοειδῆς δὲ καρδίη βασιλεῖς, ὄργῃς τιθηνός, πρὸς πᾶσαν ἐπιβουλήν ἐνδέδηκε θώρακα. θαμινὰ δὲ πνευμάτων σήραγγες ἡέρι διοδύμεναι, φωνῆς αἷτιον πνεῦμα τίκτουσι. τό δὲ χορηγὸν αἵματος καὶ μεταβάλλον εἰς τροφήν σὺν λοβοῖς πο. λάκις κοίλη περίπλοος ἔσται, ἥπαρ ἐπιθυμίας αἷτιον. χλωρὴ δὲ χολή πρὸς ἥπατι μένουσα καὶ διαφθορὴ σώματος ἀνθρωπείου ὑπερβλύσασα γίνεται, βλαβερῶς δὲ σώματος ἀνθρώπινου καὶ ἀνωφελῆς ἔνοικος, σπλήν γάρ οὐδὲ εὐδει πρᾶγμα μηδὲν αἰτούμενος. μέση δὲ τουτέων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

διαικέρουσα τὴν πέψιν ἐν κοιλίῃ συκώτι, δημιουργοῦσι συνδονεύμενα, (283) αἰετὶς ἐν κοιλίῃ ἐντέρα, λήψως καὶ ἀποκρίσεως αἷτια. δίδουσι γὰρ ἰσχυροὶ ἰσχυροῖσιν ἐνιδρυσμένοι καὶ ἡμφιεσμένοι δημῶ οὖρων ἐκρίσεως οὐκ ἀλλότριοι πεφύκασιν. κύριος δὲ ἀπάσης κοιλίης ὁ καλούμενος ἐπίπλους γαστέρα πᾶσαν ἐμπεριείληφε, μόνου σπληνός ἄτερ. ἐξῆς νευρώδης κύστις ἰσχύφ στομά ἐνιδρυσμένη συμπεπλεγμένων ἀγγείων οὖρων ἐκρίσεως αἷτή γίνεται. ἡ φέ γειννιῶσα ταύτη μήτηρ βρεφῶν. ἡ δεινὸν ἄλγος τῶν ἐν γυναικί μόχθων μῦθων παραιτή, μήτηρ υεφώλευκεν. ἡ πυλωρός (30) μυχοῖς ἰσχύων βράσασ σάρξ σφίγγεται νεύροισιν. ἐκ δὲ πλήθους ἐκχέουσα γαστρός φύσιος, ἐκ τόκου προνοίης. ἐκ δὲ σώματος κρμαστοὶ ἐκτός, οἰκίην νέμονται ἔκγονοι κτίσται ὄρχεις, πουλιχίτωνες ἐόντες. εὐνοον ἤβη ἀπὸ φλέβων τε καὶ νεύρων πλέγμα, οὖρων ἐκχυσιν ποιεύμενον συνουσίας ὑπουργὸν φύσιος ὑποδεδημιούργηται. ὄρεξεν ἤβης πυκαζόμενον, σκέλη δὲ καὶ βραχίονες καὶ τὰ προσηρητημένα τουτέοις ἄκρα, διηκονίης πᾶσαν ἀρχὴν συνηθεοισμένα ἔχοντα, νεύρων τε ἀσφαλῆ λειτουργίην τελέουσιν. ἡ δὲ ἀσώματος ἐν μυχοῖς φύσις ἐξέτευξε παντᾶμορφα σπλάγχων γένη, ἃ δὲ θάνατος ἐπισταθεὶς ὠκέως ἔπαυσε λειτουργίης.-